201600166927

SVEUČILIŠTE U SPLITU
Livanjska 5, 21000 Split

Primljeno : 25.10.2016 08:54:06		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
363-03/16-01/0003	01 01	
Urudžbeni broj :	Pril.	Vrij.
2181-01-01-01-16-0001		

REPUBLIKA HRVATSKA
SPLITSKO – DALMATINSKA ŽUPANIJA
Upravni odjel za komunalne poslove, komunalnu infrastrukturu i zaštitu okoliša

KLASA: UP/II 363-03/16-03/0078
URBROJ: 2181/1-10/03-16-0002
Split, 07.10.2016. godine

Upravni odjel za komunalne poslove, komunalnu infrastrukturu i zaštitu okoliša Splitsko-dalmatinske županije, rješavajući u povodu žalbe Sveučilišta u Splitu, Split, Livanjska 5, izjavljene protiv rješenja Splitsko-dalmatinske županije, Grada Splita, Upravnog odjela za komunalno gospodarstvo i redarstvo, klasa: UP/I-415-01/16-21/000001, ur.broj: 2181/01-11-00/01-16-0001 u stvari ovrhe komunalnog doprinosa temeljem članka 76. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi ("Narodne novine", broj 33/01, 60/01, 129/05, 109/07, 125/08, 36/09, 150/11, 144/12, 19/13 i 137/15), donosi

RJEŠENJE

Poništava se rješenje Splitsko-dalmatinske županije, Grada Splita, Upravnog odjela za komunalno gospodarstvo i redarstvo, klasa: UP/I-415-01/16-21/000001, ur.broj: 2181/01-11-00/01-16-0001 od 27. svibnja 2016.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem citiranim u izreci utvrđeno je da ovršenik ODJEL ZA HUMANIST. ZNANOSTI SVEUČILIŠTA, Split, Livanjska 5, duguje na dan 25.05.2016. s osnova komunalnog doprinosa ukupan iznos od 8.788.068,03 kn (glavnica 6.490.907,60 kuna, zatezna kamata 2.297.160,43 kuna).

- za građevinski objekt na adresi FILOZOVSKI FAKULTET po ovršnom rješenju klasa: UP/I-361-01/10-01/000118, ur.broj: 2181/01-11-02/03-10-02 od 21.12.2010. iznos od 6.490.907,60 kn

Na navedeno rješenje žalitelj je izjavio žalbu pobijajući isto iz svih žalbenih razloga. Žalitelj naglašava da se pobijano rješenje temelji na ovršnom rješenju o plaćanju komunalnog doprinosa iz 2010. pa s tim u svezi prvenstveno ističe prigovor zastare budući je proteklo vrijeme u kojem je ovrhovoditelj mogao zahtijevati ispunjenje obveze. Žalitelj osporava i iskazani iznos obveze te dospijeće plaćanja za kojeg navodi da ga je ovrhovoditelj naznačio proizvoljno. U odnosu na sadržaj zapisnika od 26.07.2013. iskazuje da je zaključkom utvrđeno da će žalitelj platiti 10% iznosa komunalnog doprinosa, a što je u međuvremenu i napravio te da će preostalih 90% investirati u komunalnu infrastrukturu za potrebe Sveučilišnog kampusa bez određivanja roka u kojem se ti radovi trebaju izvesti. Navodi da je upravo iz tog razloga pogrešna tvrdnja da bi ovršenik bio u zakašnjenju jer navodno nije podmirio svoje dugovanje u roku. Isti osporava i

obračun zateznih kamata jer u ovršnim ispravama nije određen rok za ispunjenje nenovčane obveze koja predstavlja 90% obveze, a niti je takva obveza podobna za obračun zateznih kamata. Nastavno na to žalitelj drži potpuno nezakonitim određivanje ovrhe prijenosom novčanih sredstava u odnosu na izvornu nenovčanu tražbinu.

Ovrhovoditelj u svom očitovanju navodi da je žalitelj zaista dostavio dokumentaciju u svezi izgradnje objekata komunalne infrastrukture, ali da ista nije bila dostatna za svaki od objekata, da priložena dokumentacija nije bila podobna za knjiženje navedenog kao gradske imovine, tim više što nisu dostavljeni akti o građenju. U odnosu na prigovor da se pobijanim rješenjem naplaćuje novčana obveza, a da ovršne isprave glase na nenovčanu obvezu ovrhovoditelj naglašava da je pravomoćnim i ovršnim rješenjem o zaduženju komunalnog doprinosa utvrđena novčana obveza te da žalitelj ne može tvrditi da se radi o nenovčanoj obvezi jer je za istu žalitelj dostavio bjanko mjenicu.

Žalba je osnovana.

Za donošenje rješenja o ovrsi relevantna je odredba članka 128. Općeg poreznog zakona („Narodne novine" broj 147/08, 18/11, 78/12, 136/12 i 73/13, u daljem tekstu: OPZ), kojom je utvrđeno da se:

"Ovrha provodi na temelju ovršne ili vjerodostojne isprave.
Ovršne isprave iz stavka 1. ovog članka jesu:

1. rješenje o utvrđivanju poreza,
2. obračunska prijava koju porezni obveznik podnosi u propisanim rokovima radi obračuna i iskazivanja obveze uplate poreza, a prema odredbama zakona kojima se uređuje pojedina vrsta poreza.

Vjerodostojna isprava u smislu stavka 1. ovoga članka jest knjigovodstveni izlist stanja poreznog duga potpisan od ovlaštene osobe poreznog tijela."

Člankom 129. stavkom 1. OPZ propisano je da se o provođenju ovrhe donosi rješenje o ovrsi, dok stavkom 2. istog članka određeno je da rješenje o ovrsi , osim podataka iz članka 50. stavka 4. OPZ-a, mora sadržavati i naznaku ovršne ili vjerodostojne isprave na temelju koje se ovrha određuje, visinu i vrstu porezne obveze i pripadajućih kamata koje se ovrhom naplaćuju, predmet ovrhe, način provođenja ovrhe, troškove ovrhe i uputu o pravnom lijeku.

Uvidom u spis predmeta proizlazi da je tijelo prvog stupnja temeljem ovršne isprave tj. rješenja Grada Splita, Upravnog odjela za komunalno gospodarstvo, klasa: UP/I-361-01/10-01/000118, ur.broj: 2181/01-11-02/03-10-02 od 21.12.2010. donijelo pobijano rješenje o ovrsi.

Pregledom pobijanog rješenja proizlazi da isto sadrži nepravilnosti na koje i žalitelj ukazuje u izjavljenoj žalbi.

Prvenstveno se ukazuje da je u ovršnoj ispravi koja je navedena u pobijanom rješenju, a ista prileži spisu, kao obveznik utvrđeno Sveučilište u Splitu, a u pobijanom rješenju kao ovršenik naveden je Odjel za human.znanosti Sveučilišta. Također, način plaćanja komunalnog doprinosa utvrđen je na način i to: 10% od ukupno utvrđenog iznosa komunalnog doprinosa obveznik, ovdje žalitelj, je bio dužan platiti po konačnosti rješenja, a među strankama je nesporno da je taj utvrđeni iznos u međuvremenu i plaćen. Preostali iznos od 90% obveze žalitelj je bio dužan investirati u izgradnju komunalne infrastrukture za potrebe Sveučilišnog kampusa.

Tako definirana obveza predstavlja nenovčanu obvezu pa ista nije bila podobna za iskazivanje u rješenju o ovrsi u svom novčanom ekvivalentu.

Naime, ovrhovoditelj u pobijanom rješenju previđa na koji način je utvrđeno izvršenje 90% obveze.

Na tom tragu pravilno žalitelj ukazuje na sadržaj zaključka Gradskog poglavarstva Grada Splita od 18.03.2005. u kojem se prvo utvrđuje komunalni doprinos u iznosu od 23.650.411.50 kn za izgradnju tri objekta u kampusu. Potom se utvrđuje da je žalitelj platio 10% od utvrđenog iznosa, a da preostali 90% sredstava koje Grad NEĆE NAPLATITI, već je žalitelj u obvezi investirati u izgradnju komunalne infrastrukture Sveučilišnog kampusa, koja se potom i precizira. U tu svrhu žalitelj je bio u obvezi dati mjenicu.

Iz prethodnog je sasvim razvidno kako je Grad Split još 2005. otklonio mogućnost naplate navedenih 90% iznosa utvrđenog komunalnog doprinosa pa bi već iz navedenog razloga bilo dovedeno u pitanje donošenje rješenja o ovrsi koje je po svom sadržaju protivan Zaključku iz 2005.

Kako je izvjesno da je 90% obveze utvrđeno kao nenovčana obveza, nije bilo nikakve mogućnosti da se takva obveza u pobijanom rješenju o ovrsi iskaže kao novčana obveza i traži njena ovrha.

Međutim, sve kad bi se i radilo o novčanoj obvezi kao što to tijelo prvog stupnja navodi u pobijanom rješenju i naknadno obrazlaže u odgovoru na žalbu, bio bi osnovan žaliteljev prigovor zastare i to iz razloga jer se nakon isteka roka od pet godina od dana kojeg je rješenje postalo izvršno, a ovršna isprava navedena u pobijanom rješenju postala je izvršna 2010. ista se ne može izvršiti sukladno odredbi članka 135. Zakona o općem upravnom postupku.

Navedeni rok je do donošenja rješenja o ovrsi protekao bez obzira što je ovrhovoditelj u istom kao rok dospijeća naveo datum 09.03.2013. koji rok nema uporišta u relevantnim ispravama.

Slijedom navedenog, može se zaključiti da nije bilo zakonskog uporišta za donošenje pobijanog rješenja zbog čega je sukladno članku 117. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" broj 47/09), odlučeno kao u izreci.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom u Splitu. Upravni spor pokreće se tužbom koja se podnosi u roku od 30 dana od dana dostave rješenja i predaje se neposredno ili preporučenom poštom Upravnom sudu.

Pomoćnica pročelnice

Slobodanka Bakalić, dipl.iur.

REPUBLIKA HRVATSKA - SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA - UPRAVNI ODJEL ZA KOMUNALNE POSLOVE, KOMUNALNU INFRASTRUKTURU I ZAŠTITU OKOLIŠA - SPLIT

Dostaviti:

1. Splitsko-dalmatinska županija, Grad Split,
   Upravni odjel za komunalno gospodarstvo i redarstvo
   uz svez spisa i dva primjerka rješenja radi dostave
   Sveučilište u Splitu, Split, Livanjska 5
2. Pismohrana, ovdje

201600166644

SVEUČILIŠTE U SPLITU
Livanjska 5, 21000 Split

Primljeno : 25.10.2016 08:12:58		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
363-03/16-01/0001	01 01	
Urudžbeni broj :	Pril.	Vrij.
2181-01-01-01-16-0001		

REPUBLIKA HRVATSKA
SPLITSKO – DALMATINSKA ŽUPANIJA
Upravni odjel za komunalne poslove, komunalnu infrastrukturu i zaštitu okoliša

KLASA: UP/II 363-03/16-03/0079
URBROJ: 2181/1-10/03-16-0002
Split, 07.10.2016. godine

Upravni odjel za komunalne poslove, komunalnu infrastrukturu i zaštitu okoliša Splitsko-dalmatinske županije, rješavajući u povodu žalbe Sveučilišta u Splitu, Split, Livanjska 5, izjavljene protiv rješenja Splitsko-dalmatinske županije, Grada Splita, Upravnog odjela za komunalno gospodarstvo i redarstvo, klasa: UP/I-415-01/16-21/000002, ur.broj: 2181/01-11-00/01-16-0001 u stvari ovrhe komunalnog doprinosa temeljem članka 76. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi ("Narodne novine", broj 33/01, 60/01, 129/05, 109/07, 125/08, 36/09, 150/11, 144/12, 19/13 i 137/15), donosi

RJEŠENJE

Poništava se rješenje Splitsko-dalmatinske županije, Grada Splita, Upravnog odjela za komunalno gospodarstvo i redarstvo, klasa: UP/I-415-01/16-21/000002, ur.broj: 2181/01-11-00/01-16-0001 od 27. svibnja 2016.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem citiranim u izreci utvrđeno je da ovršenik Sveučilište u Splitu, Split, Livanjska 5, duguje na dan 25.05.2016. s osnova komunalnog doprinosa ukupan iznos od 36.523.780,71 kn (glavnica 26.975.632,95 kuna, zatezna kamata 9.547.147,75 kuna).

- za građevinski objekt na adresi SVEUČILIŠTE KAMPUS po ovršnom rješenju klasa: UP/I-361-01/07-01/000112, ur.broj: 2181/01-11-01/06-07-02 od 14.02.2007. iznos od 20.074.942,30 kn
- za građevinski objekt na adresi SVEUČILIŠTE KAMPUS po ovršnom rješenju klasa: UP/I-361-01/07-01/000102, ur.broj: 2181/01-11-01/06-07-02 od 14.02.2007. iznos od 6.513.346,30 kn
- za građevinski objekt na adresi SVEUČILIŠTE KAMPUS po ovršnom rješenju klasa: UP/I-361-01/07-01/000127, ur.broj: 2181/01-11-01/06-04-02 od 31.03.2005. iznos od 388.344,35 kn

Na navedeno rješenje žalitelj je izjavio žalbu pobijajući isto iz svih žalbenih razloga. Žalitelj naglašava da se pobijano rješenje temelji na ovršnim rješenjima o plaćanju komunalnog doprinosa iz 2005. i 2007. pa s tim u svezi prvenstveno ističe prigovor zastare potraživanja budući je proteklo vrijeme u kojem je ovrhovoditelj mogao zahtijevati ispunjenje obveze. Žalitelj osporava i iskazani

iznos obveze te dospijeće plaćanja za kojeg navodi da ga je ovrhovoditelj naznačio proizvoljno. U odnosu na sadržaj zapisnika od 26.07.2013. iskazuje da je zaključkom utvrđeno da će žalitelj platiti 10% iznosa komunalnog doprinosa, a što je u međuvremenu i napravio te da će preostalih 90% investirati u komunalnu infrastrukturu za potrebe Sveučilišnog kampusa bez određivanja roka u kojem se ti radovi trebaju izvesti. Navodi da je upravo iz tog razloga pogrešna tvrdnja da bi ovršenik bio u zakašnjenju jer navodno nije podmirio svoje dugovanje u roku. Isti osporava i obračun zateznih kamata jer u ovršnim ispravama nije određen rok za ispunjenje nenovčane obveze koja predstavlja 90% obveze, a niti je takva obveza podobna za obračun zateznih kamata. Nastavno na to žalitelj drži potpuno nezakonitim određivanje ovrhe prijenosom novčanih sredstava u odnosu na izvornu nenovčanu tražbinu.

Ovrhovoditelj u svom očitovanju navodi da je žalitelj zaista dostavio dokumentaciju u svezi izgradnje objekata komunalne infrastrukture, ali da ista nije bila dostatna za svaki od objekata, da priložena dokumentacija nije bila podobna za knjiženje navedenog kao gradske imovine, tim više što nisu dostavljeni akti o građenju. U odnosu na prigovor da se pobijanim rješenjem naplaćuje novčana obveza, a da ovršne isprave glase na nenovčanu obvezu ovrhovoditelj naglašava da je pravomoćnim i ovršnim rješenjem o zaduženju komunalnog doprinosa utvrđena novčana obveza te da žalitelj ne može tvrditi da se radi o nenovčanoj obvezi jer je za istu žalitelj dostavio bjanko mjenicu.

Žalba je osnovana.

Za donošenje rješenja o ovrsi relevantna je odredba članka 128. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ broj 147/08, 18/11, 78/12, 136/12 i 73/13, u daljem tekstu: OPZ), kojom je utvrđeno da se:

"Ovrha provodi na temelju ovršne ili vjerodostojne isprave.
Ovršne isprave iz stavka 1. ovog članka jesu:

1. rješenje o utvrđivanju poreza,
2. obračunska prijava koju porezni obveznik podnosi u propisanim rokovima radi obračuna i iskazivanja obveze uplate poreza, a prema odredbama zakona kojima se uređuje pojedina vrsta poreza.

Vjerodostojna isprava u smislu stavka 1. ovoga članka jest knjigovodstveni izlist stanja poreznog duga potpisan od ovlaštene osobe poreznog tijela."

Člankom 129. stavkom 1. OPZ propisano je da se o provođenju ovrhe donosi rješenje o ovrsi, dok stavkom 2. istog članka određeno je da rješenje o ovrsi , osim podataka iz članka 50. stavka 4. OPZ-a, mora sadržavati i naznaku ovršne ili vjerodostojne isprave na temelju koje se ovrha određuje, visinu i vrstu porezne obveze i pripadajućih kamata koje se ovrhom naplaćuju, predmet ovrhe, način provođenja ovrhe, troškove ovrhe i uputu o pravnom lijeku.

Uvidom u spis predmeta proizlazi da je tijelo prvog stupnja temeljem ovršnih isprava tj. rješenja Grada Splita, Upravnog odjela za komunalno gospodarstvo, klasa: UP/I-361-01/07-01/000112, ur.broj: 2181/01-11-01/06-07-02 od 14.02.2007., rješenja, klasa: UP/I-361-01/07-01/000102, ur.broj: 2181/01-11-01/06-07-02 od 14.02.2007. i rješenja, klasa: UP/I-361-01/07-01/000127, ur.broj: 2181/01-11-01/06-04-02 od 31.03.2005. donijelo pobijano rješenje o ovrsi.

Pregledom pobijanog rješenja proizlazi da isto sadrži nepravilnosti na koje i žalitelj ukazuje u izjavljenoj žalbi.

Prvenstveno se ukazuje da je u sve tri ovršne isprave koje su navedene u pobijanom rješenju, a iste prileže spisu, način plaćanja komunalnog doprinosa utvrđen na isti način i to: 10% od ukupno utvrđenog iznosa komunalnog doprinosa obveznik, ovdje žalitelj, je bio dužan platiti po konačnosti rješenja, a među strankama je nesporno da je taj utvrđeni iznos u međuvremenu i plaćen. Preostali iznos od 90% obveze žalitelj je bio dužan investirati u izgradnju komunalne infrastrukture za potrebe Sveučilišnog kampusa.

Tako definirana obveza predstavlja nenovčanu obvezu pa ista nije bila podobna za iskazivanje u rješenju o ovrsi u svom novčanom ekvivalentu.

Naime, ovrhovoditelj u pobijanom rješenju previđa na koji način je utvrđeno izvršenje 90% obveze.

Na tom tragu pravilno žalitelj ukazuje na sadržaj Zaključka Gradskog poglavarstva Grada Splita od 18.03.2005. u kojem se prvo utvrđuje komunalni doprinos u iznosu od 23.650.411.50 kn za izgradnju tri objekta u kampusu. Potom se utvrđuje da je žalitelj platio 10% od utvrđenog iznosa, a da preostali 90% sredstava Grad NEĆE NAPLATITI, već je žalitelj u obvezi investirati u izgradnju komunalne infrastrukture Sveučilišnog kampusa, koja se potom i precizira. U tu svrhu žalitelj je bio u obvezi dati mjenicu.

Iz prethodnog je sasvim razvidno kako je Grad Split još 2005. otklonio mogućnost naplate navedenih 90% iznosa utvrđenog komunalnog doprinosa pa bi već iz navedenog razloga bilo dovedeno u pitanje donošenje rješenja o ovrsi koje je po svom sadržaju protivno Zaključku iz 2005.

Kako je izvjesno da je 90% obveze utvrđeno kao nenovčana obveza, nije bilo nikakve mogućnosti da se takva obveza u pobijanom rješenju o ovrsi iskaže kao novčana obveza i traži njena ovrha.

Međutim, sve kad bi se i radilo o novčanoj obvezi kao što to tijelo prvog stupnja navodi u pobijanom rješenju i naknadno obrazlaže u odgovoru na žalbu, bio bi osnovan žaliteljev prigovor zastare i to iz razloga jer se nakon isteka roka od pet godina od dana kojeg je rješenje postalo izvršno, a ovršne isprave navedene u pobijanom rješenju postale su izvršne 2005. i 2007. iste se ne mogu izvršiti sukladno odredbi članka 135. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" broj 47/09).

Navedeni rok je do donošenja rješenja o ovrsi protekao bez obzira što je ovrhovoditelj u istom kao rok dospijeća naveo datum 09.03.2013. koji rok nema uporišta u relevantnim ispravama.

Slijedom navedenog, može se zaključiti da nije bilo zakonskog uporišta za donošenje pobijanog rješenja zbog čega je sukladno članku 117. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" broj 47/09), odlučeno kao u izreci.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom u Splitu. Upravni spor pokreće se tužbom koja se podnosi u roku od 30 dana od dana dostave rješenja i predaje se neposredno ili preporučenom poštom Upravnom sudu.

Pomoćnica pročelnice

Slobodanka Bakalić, dipl.iur.

REPUBLIKA HRVATSKA - SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA - UPRAVNI ODJEL ZA KOMUNALNE POSLOVE, KOMUNALNU INFRASTRUKTURU I ZAŠTITU OKOLIŠA SPLIT

Dostaviti:

1. Splitsko-dalmatinska županija, Grad Split, Upravni odjel za komunalno gospodarstvo i redarstvo uz svez spisa i dva primjerka rješenja radi dostave Sveučilište u Splitu, Split, Livanjska 5
2. Pismohrana, ovdje

201600167791

SVEUČILIŠTE U SPLITU
Livanjska 5, 21000 Split

Primljeno : 25.10.2016 08:31:01		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
363-03/16-01/0002	01 01	
Urudžbeni broj :	Pril.	Vrij.
2181-01-01-01-16-0001		

REPUBLIKA HRVATSKA
SPLITSKO – DALMATINSKA ŽUPANIJA
Upravni odjel za komunalne poslove, komunalnu infrastrukturu i zaštitu okoliša

KLASA: UP/II 363-03/16-03/0077
URBROJ: 2181/1-10/03-16-0002
Split, 10.10.2016. godine

Upravni odjel za komunalne poslove, komunalnu infrastrukturu i zaštitu okoliša Splitsko-dalmatinske županije, rješavajući u povodu žalbe Sveučilišta u Splitu, Split, Livanjska 5, izjavljene protiv rješenja Splitsko-dalmatinske županije, Grada Splita, Upravnog odjela za komunalno gospodarstvo i redarstvo, klasa: UP/I-415-01/16-21/000003, ur.broj: 2181/01-11-00/01-16-0001 u stvari ovrhe komunalnog doprinosa temeljem članka 76. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi ("Narodne novine", broj 33/01, 60/01, 129/05, 109/07, 125/08, 36/09, 150/11, 144/12, 19/13 i 137/15), donosi

RJEŠENJE

Poništava se rješenje Splitsko-dalmatinske županije, Grada Splita, Upravnog odjela za komunalno gospodarstvo i redarstvo, klasa: UP/I-415-01/16-21/000003, ur.broj: 2181/01-11-00/01-16-0001 od 27. svibnja 2016.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem citiranim u izreci utvrđeno je da ovršenik Sveučilište u Splitu-Ekonomski fakultet, Split, Livanjska 5, duguje na dan 25.05.2016. s osnova komunalnog doprinosa ukupan iznos od 2.133.381,06 kn (glavnica 1.575.725,10 kuna, zatezna kamata 557.655,96 kuna).

- za građevinski objekt na adresi Sveučilište kampus po ovršnom rješenju klasa: UP/I-361-01/05-01/000071, ur.broj: 2181/01-11-01/06-05-02 od 01. 06. 2005. iznos od 1.575.725,10 kn

Na navedeno rješenje žalitelj je izjavio žalbu pobijajući isto iz svih žalbenih razloga. Žalitelj naglašava da se pobijano rješenje temelji na ovršnom rješenju o plaćanju komunalnog doprinosa iz 2005. pa s tim u svezi prvenstveno ističe prigovor zastare potraživanja budući je proteklo vrijeme u kojem je ovrhovoditelj mogao zahtijevati ispunjenje obveze. Žalitelj osporava i iskazani iznos obveze te dospijeće plaćanja za kojeg navodi da ga je ovrhovoditelj naznačio proizvoljno. U odnosu na sadržaj zapisnika od 26.07.2013. iskazuje da je zaključkom utvrđeno da će žalitelj platiti 10% iznosa komunalnog doprinosa, a što je u međuvremenu i napravio te da će preostalih 90% investirati u komunalnu infrastrukturu za potrebe Sveučilišnog kampusa bez određivanja roka u kojem se ti radovi trebaju izvesti. Navodi da je upravo iz tog razloga pogrešna tvrdnja da bi ovršenik bio u zakašnjenju jer navodno nije podmirio svoje dugovanje u roku. Žalitelj uzgred napominje da je jedna od ovršnih isprava poništena. Isti osporava i obračun zateznih kamata jer u ovršnim ispravama nije određen rok za ispunjenje nenovčane obveze koja predstavlja 90% obveze,

a niti je takva obveza podobna za obračun zateznih kamata. Nastavno na to žalitelj drži potpuno nezakonitim određivanje ovrhe prijenosom novčanih sredstava u odnosu na izvornu nenovčanu tražbinu.

Ovrhovoditelj u svom očitovanju navodi da je žalitelj zaista dostavio dokumentaciju u svezi izgradnje objekata komunalne infrastrukture, ali da ista nije bila dostatna za svaki od objekata, da priložena dokumentacija nije bila podobna za knjiženje navedenog kao gradske imovine, tim više što nisu dostavljeni akti o građenju. U odnosu na prigovor da se pobijanim rješenjem naplaćuje novčana obveza, a da ovršne isprave glase na nenovčanu obvezu ovrhovoditelj naglašava da je pravomoćnim i ovršnim rješenjem o zaduženju komunalnog doprinosa utvrđena novčana obveza te da žalitelj ne može tvrditi da se radi o nenovčanoj obvezi jer je za istu žalitelj dostavio bianko mjenicu.

Žalba je osnovana.

Za donošenje rješenja o ovrsi relevantna je odredba članka 128. Općeg poreznog zakona („Narodne novine" broj 147/08, 18/11, 78/12, 136/12 i 73/13, u daljem tekstu: OPZ), kojom je utvrđeno da se:

"Ovrha provodi na temelju ovršne ili vjerodostojne isprave.
Ovršne isprave iz stavka 1. ovog članka jesu:

1. rješenje o utvrđivanju poreza,
2. obračunska prijava koju porezni obveznik podnosi u propisanim rokovima radi obračuna i iskazivanja obveze uplate poreza, a prema odredbama zakona kojima se uređuje pojedina vrsta poreza.

Vjerodostojna isprava u smislu stavka 1. ovoga članka jest knjigovodstveni izlist stanja poreznog duga potpisan od ovlaštene osobe poreznog tijela."

Člankom 129. stavkom 1. OPZ propisano je da se o provođenju ovrhe donosi rješenje o ovrsi, dok stavkom 2. istog članka određeno je da rješenje o ovrsi , osim podataka iz članka 50. stavka 4. OPZ-a, mora sadržavati i naznaku ovršne ili vjerodostojne isprave na temelju koje se ovrha određuje, visinu i vrstu porezne obveze i pripadajućih kamata koje se ovrhom naplaćuju, predmet ovrhe, način provođenja ovrhe, troškove ovrhe i uputu o pravnom lijeku.

Uvidom u spis predmeta proizlazi da je tijelo prvog stupnja temeljem ovršne isprave tj. rješenja Grada Splita, Upravnog odjela za komunalno gospodarstvo, klasa:UP/I-361-01/05-01/000071, ur.broj: 2181/01-11-01/06-05-02 od 01. 06. 2005. donijelo pobijano rješenje o ovrsi.

Pregledom pobijanog rješenja proizlazi da isto sadrži nepravilnosti na koje i žalitelj ukazuje u izjavljenoj žalbi.

Prvenstveno se ukazuje da se pobijano rješenje temelji na ovršnoj ispravi koja je poništena i koja više ne egzistira jer je u konkretnoj upravnoj stvari donesena druga ovršna isprava od 25.01.2006. U toj ovršnoj ispravi utvrđen je način plaćanja komunalnog doprinosa na način da 10% od ukupno utvrđenog iznosa komunalnog doprinosa obveznik, ovdje žalitelj, je bio dužan platiti po konačnosti rješenja, a među strankama je nesporno da je taj utvrđeni iznos i plaćen. Nadalje, u ovršnoj ispravi se navodi da preostali iznos od 90% obveze Grad **neće naplatiti,** već je žalitelj bio dužan investirati u izgradnju komunalne infrastrukture za potrebe Sveučilišnog kampusa.

Tako definirana obveza predstavlja nenovčanu obvezu pa ista nije bila podobna za iskazivanje u rješenju o ovrsi u svom novčanom ekvivalentu.

Naime, ovrhovoditelj u pobijanom rješenju previđa na koji način je utvrđeno izvršenje 90% obveze.

Na tom tragu pravilno žalitelj ukazuje na sadržaj Zaključka Gradskog poglavarstva Grada Splita od 18.03.2005. u kojem se prvo utvrđuje komunalni doprinos u iznosu od 23.650.411.50 kn za izgradnju tri objekta u kampusu. Potom se utvrđuje da je žalitelj platio 10% od utvrđenog iznosa, a da preostalih 90% sredstava Grad NEĆE NAPLATITI, već je žalitelj u obvezi investirati u izgradnju komunalne infrastrukture Sveučilišnog kampusa, koja se potom i precizira. U tu svrhu žalitelj je bio u obvezi dati mjenicu.

Iz prethodnog je sasvim razvidno kako je Grad Split još 2005. otklonio mogućnost naplate navedenih 90% iznosa utvrđenog komunalnog doprinosa pa bi već iz navedenog razloga bilo dovedeno u pitanje donošenje rješenja o ovrsi koje je po svom sadržaju protivno Zaključku iz 2005.

Kako je izvjesno da je 90% obveze utvrđeno kao nenovčana obveza, nije bilo nikakve mogućnosti da se takva obveza u pobijanom rješenju o ovrsi iskaže kao novčana obveza i traži njena ovrha.

Međutim, sve kad bi se i radilo o novčanoj obvezi kao što to tijelo prvog stupnja navodi u pobijanom rješenju i naknadno obrazlaže u odgovoru na žalbu, bio bi osnovan žaliteljev prigovor zastare i to iz razloga jer se nakon isteka roka od pet godina od dana kojeg je rješenje postalo izvršno, a ovršna isprava navedena u pobijanom rješenju postala je izvršna 2006. i ista se ne može izvršiti sukladno odredbi članka 135. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" broj 47/09).

Navedeni rok je do donošenja rješenja o ovrsi protekao bez obzira što je ovrhovoditelj u istom kao rok dospijeća naveo datum 09.03.2013. koji rok nema uporišta u relevantnim ispravama.

Slijedom navedenog, može se zaključiti da nije bilo zakonskog uporišta za donošenje pobijanog rješenja zbog čega je sukladno članku 117. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" broj 47/09), odlučeno kao u izreci.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom u Splitu. Upravni spor pokreće se tužbom koja se podnosi u roku od 30 dana od dana dostave rješenja i predaje se neposredno ili preporučenom poštom Upravnom sudu.

Pomoćnica pročelnice

Slobodanka Bakalić, dipl.iur.

REPUBLIKA HRVATSKA - SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA - UPRAVNI ODJEL ZA KOMUNALNE POSLOVE, KOMUNALNU INFRASTRUKTURU I ZAŠTITU OKOLIŠA - SPLIT

Dostaviti:

1. Splitsko-dalmatinska županija, Grad Split,
   Upravni odjel za komunalno gospodarstvo i redarstvo
   uz svez spisa i dva primjerka rješenja radi dostave
   Sveučilište u Splitu, Split, Livanjska 5
2. Pismohrana, ovdje